

178 Ако можеше до Колоб да стигнеш

С размисъл ♩ = 80-92

1. А - ко мо - же - ше до Ко - лоб да сти - гнеш ти за миг
 2. И да ви - диш ти на - ча - ло - то на все - ле - на - та,
 3. Ня - мат край де - ла - та Бо - жи, жи - вот и све - то - ве.

и да про - дъл - жиш на - пред все тъй бър - зо да ле - тиш,
 о - фор - ме - на - та от Бо - го - ве - те ма - те - ри - я.
 А про - гре - сът и рас - те - жът кръг ве - чен, свят са те.

ми - слиш ли, че ще ус - пе - еш ней - де във веч - ност - та
 А Ду - хът ни шеп - не ти - хо - и - ма свя - та чи - сто - та—
 На про - стран - ство и ма - те - ри - я ний - де ня - ма край.

да от - кри - еш ти на - ча - ло - то на бо - же - стве - ност - та?
 и чо - век не е по - глед - нал от - вѣд за - ве - са - та.
 На Ду - хът и на дви - же - ни - е - то съ - що ня - ма край.

4. Няма край за мъдростта и за добродетелта.
 Няма край и светлината, без край е и мощта.
 Няма край свещеничеството, нито младостта.
 Няма край единството ни, без край е правдата.
5. Няма край на славата, нито край на любовта.
 Няма край животът, няма и смърт във вечността.
 Няма край на славата, нито край на любовта.
 Няма край животът, няма и смърт във вечността.

Текст: Уилям У. Фелпс, 1792–1872 г.

Музика: Английска мелодия, ар. Ралф Воън Уилямз, 1872–1958 г.,
от сборника English Hymnal. Използва се с позволение на Oxford
University Press. Правенето на копия без писмено позволение от
притежателя на авторските права е забранено.

Авраам 3:1–4, 9
Моисей 1:3–4, 33–39